

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě projednal dne 21. října 2014 stížnost **obviněné Mgr. Vladany P.**, nar. xxx v xxx, proti usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 30.9.2014, č.j. 0 Nt 1319/2014-12 a v neveřejném zasedání rozhodl **t a k t o**:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) tr.ř. se napadené usnesení **z r u š u j e** a **n o v ě** se rozhoduje **t a k t o**:

Obviněná

Mgr. Vladana P.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, nyní ve vazební Věznici v Olomouci,

se podle § 68 odst. 1 tr.ř. a § 69 odst. 5 tr.ř. z důvodů uvedených v § 67 písm. a) tr.řádu

b e r e d o v a z b y .

Vazba počíná dnem 30.9.2014 ve 12. 35 hodin.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením okresního soudu byla obviněná Mgr. Vladana P. vzata do vazby podle § 68 odst. 1 tr.ř. z důvodů uvedených v § 67 písm. a) tr.ř.

Proti shora citovanému usnesení podala obviněná ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou blíže písemně odůvodnila prostřednictvím obhájce.

Namítala nezákonnost rozhodnutí s tím, že se zúčastnila úkonů trestního řízení, podrobila se i prvnímu vyšetření znalců z oboru psychiatrie, není jejím úmyslem se vyhýbat trestnímu stíhání, má pouze obavy ze zátěže, kterou jí působí opakované znalecké zkoumání. Je známo, že trpí duševním onemocněním a proto postačilo pouze opatření v podobě předvedení podle § 90/2 tr.ř. V doplňku podané stížnosti obviněná poukázala na Nález Ústavního soudu ze dne 21.1.2014, sp. zn. I. ÚS 2883/13.

V závěru opravného prostředku navrhovala, aby napadené usnesení bylo zrušeno a bylo nově rozhodnuto, že se propouští z vazby na svobodu.

Krajský soud přezkoumal z podnětu podané stížnosti dle § 147 odst. 1 tr.řádu správnost výroku napadeného usnesení, proti němuž mohl stěžovatelka podat opravný prostředek, jakož i řízení předcházející napadenému usnesení a přitom zjistil, že obviněná je osobou, které zákon přiznává oprávnění napadnout shora citované usnesení stížností (§ 142 odst. 1 tr.ř.), byl jí podán opravný prostředek proti rozhodnutí, u kterého to zákon připouští (§ 74 tr.ř.), a stížnost byla podána ve lhůtě uvedené v ust. § 143 odst. 1 tr.ř. Poté stížnostní soud dospěl k následujícím závěrům.

Z obsahu konceptu spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, Územní odbor Olomouc, oddělení hospodářské kriminality SKPV Olomouc, krajský soud zjistil, že dne 27.11.2012 bylo podle § 160 odst. 1 tr.ř. zahájeno trestní stíhání pod č.j.: KRPM-88419-48/TČ-2012-140581 proti **Mgr. Vladaně P., pro zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. b, d) tr. zákoníku**, kterého se měla dopustit v souvislosti se svou advokátní praxí, způsobem rozvedeným v usnesení o zahájení trestního stíhání.

Krajský soud z obsahu předloženého spisového materiálu, z výsledků šetření Policie ČR, dospívá k závěru, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má všechny znaky trestného činu a jsou zřejmé důvody pro podezření, že se ho měla dopustit obviněná.

Obviněný je svobodná, bezdětná, je bez zaměstnání, není ani vedena v evidenci Úřadu práce, dle vlastního vyjádření v rámci vazebního zasedání uvedla, že si pronajala byt v xxx a má příjmy z brigád u své kamarádky, aniž by blíže konkretizovala.

V předmětné trestní věci došlo v důsledku rozhodnutí státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Olomouci ve dvou případech k zastavení trestního stíhání obviněné Mgr. P. pro závěr, že nebyla pro nepřičetnost trestně odpovědná, vycházejíc ze závěrů znaleckého posudku, zpracovaného znalci z odvětví psychiatrie a z odvětví klinické psychologie dětí a dospělých MUDr. Jiřím Bilíkem a PhDr. Zdeňkem Libíčkem.

Naposledy usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka Olomouc, ze dne 2.1.2014 sp. zn. 5 KZT 873/2013 bylo z podnětu stížnosti poškozené

Ing. Ludmily K. napadené usnesení zrušeno a státnímu zástupci OSZ Olomouc uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Dne 11.3.2014 proběhl výslech obviněné, v této době byla také policejním komisařem vyrozuměna o nutnosti nového psychiatrického znaleckého vyšetření. Opatřením Policie ČR, specifikace shora, byly dne 9.4.2014 v trestní věci obviněné přibrány k podání znaleckého posudku znalkyně MUDr. Zuzana Švehláková a PhDr. Blanka Špičková. Znalkyně policejní orgán informovaly, že obviněná je pro ně inkontaktní.

Následující měsíce policejní komisař po pobytu obviněné intenzivně, avšak bezvýsledně pátral. Mgr. P. se nezdržovala ve svém trvalém bydlišti v xxx, ani na adrese, kterou určila jako kontaktní, pro doručování, v xxx, nebyla kontaktní ani prostřednictvím mobilního čísla, které dala policii na vědomost. Bylo zadokumentováno, že ani nejbližší rodinní příslušníci nevěděli, kde se obviněná zdržuje, stejně tak její obhájce. Negativně vyznalo pátrání policie prostřednictvím úřadů práce a ČSSZ, o spolupráci byl požádán i bývalý přítel obviněné.

Jelikož se nepodařilo opakovaně zjistit pobyt obviněné, vydal Okresní soud v Olomouci, na návrh státní zástupkyně OSZ Olomouc, dne 27.8.2014 příkaz k zatčení obviněné Mgr. V. P. , když shledal vazební důvod dle § 67 písm. a) tr.ř. a bylo po ní vyhlášeno pátrání na území České republiky.

Jak bylo stížnostním soudem aktuálně zjištěno, byla obviněná znalkyněmi dne 9.10.2014 ve věznici navštívena, další vyšetření bylo naplánováno na další týden, avšak v důsledku onemocnění jedné ze znalkyň se nemohlo uskutečnit.

Krajský soud za této situace shledal, že okresní soud v meritu věci správně rozhodl, pokud vydal usnesení o vzetí obviněné do vazby z důvodu ust. § 67 písm. a) tr.ř.

Krajský soud však musel přistoupit ke zrušení napadeného usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr.ř., neboť okresní soud chyboval tím, že ve výroku svého usnesení výslovně necitoval ust. § 69 odst. 5 tr.ř., aby i z hlediska procesně právního byla vyjádřena skutečnost, že vzetí obviněné do vazby předcházelo rozhodnutí soudce o vydání příkazu k jejímu zatčení a cit. ustanovení také určuje zákonné lhůty s tímto rozhodnutím spojené.

K hlavnímu argumentu stěžovatelky v podobě shora citovaného Nálezu Ústavního soudu zastává krajský soud názor, že na daný případ obviněné nedopadá. Mgr. P. jako osoba znalá práva, znala nepochybně nejen svá práva, ale též povinnosti, přesto zcela vědomě se vyhýbala znaleckému vyšetření svého duševního stavu a tím trestnímu řízení tak, že se nezdržovala na adrese tr. bydliště, ani na adrese, kterou sama označila za kontaktní, naopak pobývala na neznámém místě, její aktuální pobyt neznali ani její nejbližší rodina, ani její obhájce. Policejní komisař marně činil déletrvající kroky ke zjištění jejího pobytu, což nakonec vedlo k vydání příkazu k jejímu zatčení. Logicky tak nepřicházelo v úvahu předvedení obviněné ke znalkyním.

Stížnostní soud však shodně s ústavním nálezem sdílí názor, že po dokončení vyšetření duševního stavu obviněné by tato měla být propuštěna z vazby na svobodu, neboť vzetí do vazby je odůvodněno především nutností znaleckého zkoumání, kterému se obviněná pobyttem na neznámém místě evidentně vyhýbala, přičemž posléze bude nutno hodnotit důkazní situaci v předmětné věci a následné chování obviněné.

Krajský soud konstatuje, že ve věci neshledal žádné pochybení procesní povahy, které by samo o sobě odůvodňovalo zrušení věci z procesních důvodů. Obviněná byla před rozhodnutím o vazbě vyslechnuta, měla možnost se k věci vyjádřit, nedošlo tedy k porušení práva na obhajobu ani zásady kontradiktornosti řízení. Při rozhodování byly taktéž zachovány

všechny zákonem stanovené lhůty vztahující jak k době zatčení, tak rozhodování soudu o vazbě.

Ze všech shora uvedených příčin bylo z podnětu stížnosti obviněné postupováno podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. a nově krajským soudem rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

V Ostravě dne 21.10.2014

JUDr. Ivan Málek, v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Věra Salamonová

Za správnost vyhotovení :
Marie Bočková